

တရားမပထမအယူခံမှု

+ ၂၀၀၅
စက်တင်ဘာလ
၉ ရက်

တရားရုံးချုပ်တရားသူကြီးဦးမြင့်သိန်း ရှေ့တွင်

ဒေါ်ကြည်ကြည်

(၎င်း၏အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ် ဦးမင်းဟန်)

နှင့်

ဦးကင်စူး

(၎င်း၏အထူးကိုယ်စားလှယ်စာရသူ ဒေါ်ဖြူဖြူဝင်း)

ခွင့်ပြုချက်ဖြင့်ထားသော အချင်းဖြစ်မြေကွက်မှ ဖယ်ရှား ထွက်ခွာ ပေးစေလိုမှု။

လယ်ယာမြေနိုင်ငံပိုင်ပြုလုပ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၃(ခ) ၏ ခြွင်းချက်အရ လယ်ယာမြေဟူသော စကားရပ်၌ မြို့ရွာအတွင်းတည်ရှိသော လူနေအိမ်ရာအဖြစ် လက်ရှိထားသည့် မြေမပါ ဝင်ခြင်း။

လယ်ယာမြေနိုင်ငံပိုင် ပြုလုပ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၃၆ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်။

ခွင့်ပြုချက်ဖြင့်ထားသူအား နှင်လိုကြောင်း စွဲဆိုမှုကို ၁၉၅၃ခုနှစ်၊ လယ်ယာမြေနိုင်ငံပိုင်ပြုလုပ်ရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၃၆ က တားမြစ်ပိတ်ပင်ထားမှုမရှိခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ လယ်ယာမြေနိုင်ငံပိုင်ပြုလုပ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၃ (ခ)၏ ခြွင်းချက်တွင် လယ်ယာမြေဟူသော စကားရပ်၌

* ၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ ပထမအယူခံမှုအမှတ် ၃၂၇
+ ၂၀၀၄ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၆၁တွင် ချမှတ်သော ဗွန်ပြည်နယ်တရားရုံး၏ ၄-၄-၂၀၀၅ ရက်စွဲပါ စီရင်ချက်နှင့် ဒီဂရီကို အယူခံမှု။

၂၀၀၅
 ဒေါ်ကြည်ကြည်
 (၎င်း၏အခွင့်ရ
 ကိုယ်စားလှယ်
 ဦးမင်းဟန်)
 နှင့်
 ဦးကင်စူး
 (၎င်းအထူး
 ကိုယ်စားလှယ်
 စာရသူ
 ဒေါ်ဖြူဖြူဝင်း)

မြို့ရွာအတွင်းတည်ရှိသော လူနေအိမ်ရာအဖြစ် လက်ရှိထားသည့် မြေမပါဝင်ကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။

ဤအမှုတွင် အချင်းဖြစ်မြေသည် မြေစာရင်းဌာန၌ ဥယျာဉ်ခြံမြေဟု အမည်ပေါက်ဆဲဖြစ်သော်လည်း အစိုးရက ကြေညာ၍ ပြန်လည်သိမ်းယူကြောင်း သို့မဟုတ် သီးစားချထားရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ သီးစားချထားပြီးဖြစ်ကြောင်း သို့တည်းမဟုတ် ယင်းသို့ တစ်နည်းနည်းပြုလုပ်ရန် လက်ငင်းအစီအစဉ် ရှိကြောင်း သက်သေခံ ချက်များ အခိုင်အမာအခြေအမြစ် ရှိရှိ ပေါ်ပေါက်ခြင်း မရှိချေ။

အချင်းဖြစ်မြေကွက်တည်ရှိရာ မော်လမြိုင်မြို့၊ ဈေးကြို ရပ်ကွက်သည် မြို့နယ်စည်ပင်သာယာရေးနယ်နိမိတ်အတွင်း တည်ရှိပြီး လူနေရပ်ကွက်ဖြစ်ကြောင်း သက်သေခံချက်အရ ပေါ်ပေါက်နေပေရာ လယ်ယာမြေနိုင်ငံပိုင်ပြုလုပ်ရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၃(ခ) ခြွင်းချက်ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ အချင်းဖြစ်မြေသည် လယ်ယာမြေတွင်အကျုံးမဝင်ဟု ဆိုရပေမည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ လယ်ယာမြေနိုင်ငံပိုင် ပြုလုပ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၃၆တွင်လျော်ကြေးကိစ္စနှင့် အုပ်ထိန်းသူခန့်အပ်ခြင်းကိစ္စတို့မှ တစ်ပါးထိုအက်ဥပဒေပါမည်သည့်အခြားကိစ္စကို မျှတရားမရုံးက စီရင်ပိုင်ခွင့်မရှိစေရဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

“အက်ဥပဒေပါအခြားကိစ္စများ” ဆိုသည်မှာ လယ်ယာမြေနိုင်ငံပိုင်ပြုလုပ်ရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄ အရ လယ်ယာမြေကို လွှဲပြောင်းခြင်း၊ ပုဒ်မ ၅ အရသိမ်းယူခြင်း၊ ပုဒ်မ ၆ အရကင်းလွတ်ခွင့်ပြုခြင်း၊ ပုဒ်မ ၇ အရ ဝေငှခြင်း၊ ပုဒ်မ ၂၉မှ ၃၂ အရဝေငှထားသည့် လယ်ယာမြေနှင့် ကင်းလွတ်ခွင့်ပြုထားသည့် လယ်ယာမြေများကို ပြန်လည်သိမ်းယူခြင်းတို့သာဖြစ်သည်။ ၎င်းကိစ္စတို့နှင့် ပတ်သက်ခြင်းမရှိလျှင် တရားမရုံး၏ စီရင်ပိုင်ခွင့်

အာဏာကို ပုဒ်မ ၃၆ က ပိတ်ပင်သည်ဟု ဆိုနိုင်မည် မဟုတ်ချေ။ ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ယခုအမှုတွင် အခမဲ့ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် နေထိုင်ခြင်းမှန်မမှန်ကိုသာလျှင် စဉ်းစားဆုံးဖြတ်ရမည်ဖြစ်သည်။ အချင်းဖြစ်မြေပိုင်ဆိုင်ခွင့်ကို အဆုံးအဖြတ်ပေးရန်လိုမည် မဟုတ်သကဲ့သို့ လယ်ယာမြေနိုင်ငံပိုင်ပြုလုပ်ရေး အက်ဥပဒေပါ လယ်ယာမြေကို လွှဲပြောင်းခြင်း၊ သိမ်းယူခြင်း စသည့်ကိစ္စရပ်များ ကိုလည်း ဤကဲ့သို့သော အမှုမျိုးတွင် ဆုံးဖြတ်ရန်အကြောင်းမရှိပေ။ ထို့ကြောင့်အယူခံတရားလိုက အယူခံတရားပြိုင်အား မူလမှုတွင် အခမဲ့ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် ထားသူအား နှင်ထုတ်လိုကြောင်းကို ၁၉၅၃ခုနှစ်၊ လယ်ယာ မြေနိုင်ငံပိုင် ပြုလုပ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၃၆ က တားမြစ် ပိတ်ပင်ခြင်း မရှိဟု ဆိုရပေမည်။

၂၀၀၅
ဒေါ်ကြည်ကြည်
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဦးမင်းဟန်)
နှင့်
ဦးကင်စူး
(၎င်းအထူး
ကိုယ်စားလှယ်
စာရသူ
ဒေါ်ဖြူဖြူဝင်း)

- အယူခံတရားလိုအတွက် - ဦးမြင့်စိုး
(တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ)
- အယူခံတရားပြိုင်အတွက် - ဦးတင်မြင့်
(တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ)

မွန်ပြည်နယ်တရားရုံး၊ ၂၀၀၄ခုနှစ် တရားမကြီးမှုအမှတ် ၆၁ တွင် ဒေါ်ကြည်ကြည်က ၎င်း၏အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ် ဦးမင်းဟန်မှ တစ်ဆင့် ဦးကင်စူးအပေါ် အခမဲ့ခွင့်ပြုချက်ဖြင့်ထားသောအချင်းဖြစ် မြေကွက်မှ ဖယ်ရှားထွက်ခွာပေးစေလိုမှု စွဲဆိုရာပြည်နယ်တရားရုံးက တရားလိုစွဲဆိုသောအမှုကို စရိတ်နှင့်တကွ ပလပ်သည်။

ဒေါ်ကြည်ကြည်က ပြည်နယ်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီ အပေါ် မကျေနပ်သဖြင့် ၎င်းအခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်ဦးမင်းဟန်မှ တစ်ဆင့် တရားရုံးချုပ်တွင် ဤတရားမအယူခံမှုကိုတင်သွင်းသည်။

မူလမှု အဆိုလွှာအရ မွန်ပြည်နယ်၊ မော်လမြိုင်မြို့၊ စမ်းကြီးရပ်၊ ဈေးကြိုရပ်ကွက်နယ်မြေ၊ ကျိုက္ခမီလမ်း၊ အမှတ် ၁၉ (အေ) ဟု ခေါ်တွင်သော ဧရိယာ ၉. ၁၈ ဧကရှိ မြေကွက်ကြီးသည် တရားလို၏

၂၀၀၅
 ဒေါ်ကြည်ကြည်
 (၎င်း၏အခွင့်ရ
 ကိုယ်စားလှယ်
 ဦးမင်းဟန်)
 နှင့်
 ဦးကင်စူး
 (၎င်းအထူး
 ကိုယ်စားလှယ်
 စာရသူ
 ဒေါ်ဖြူဖြူဝင်း)

ခင်ပွန်း ဦးတင်းဝိန်ပိုင်မြေကွက်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဦးတင်းဝိန်က ဦးသော်မောင်
 မိသားစုအား ထိုမြေကွက်တွင် အခမဲ့ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် နေထိုင်ခွင့်ပြု
 ခဲ့ကြောင်း၊ တရားပြိုင်သည် ဦးသော်မောင်၏ သားသမီးများအနက်
 တစ်ဦးဖြစ်၍ ဦးသော်မောင်၏ဆက်ခံသူမိသားစုဝင်ဖြစ်ကြောင်း၊
 တရားလိုသည် ဦးတင်းဝိန်ကွယ်လွန်သည့်အခါ အခြားဇနီးဖြစ်သူ
 မစွစ်မေရီဝိန်နှင့် အမွေမှုဖြစ်ပွားခဲ့ကြောင်း၊ တရားလိုသည်
 အနိုင်ဒီကရီရခဲ့ကြောင်း၊ အနိုင်ဒီကရီအရ အမွေဆိုင်မြေကွက်ကြီး၏
 ၃ အကျယ်အဝန်းကို တရားလိုရရှိခဲ့ကြောင်း၊ တရားပြိုင်သည်
 တရားလိုအမွေရသည့် မြေကွက် အစိတ်အပိုင်းတွင် ဆက်လက်၍
 အခမဲ့နေထိုင်လျက်ရှိကြောင်း၊ အခမဲ့ နေထိုင်ခွင့်ကိုစာဖြင့် တရားဝင်
 အကြောင်းကြားကာတရားလိုက ရုပ်သိမ်းခဲ့ပြီး ဖြစ်ကြောင်း
 စသည်ဖြင့်ဖော်ပြအဆိုပြုသည်။

မူလမူချေပလွှာအရ အချင်းဖြစ် မြေကွက်ကြီးသည် ယနေ့တိုင်
 မြို့မြေအမည်စာရင်းတွင် ဥယျာဉ်ခြံမြေအမျိုးအစားဖြင့် တည်ရှိနေ
 ကြောင်း၊ ၁၉၄၂ ခုနှစ်မတိုင်မီကပင် ဦးသော်မောင်သည် အဆိုပါ
 ဥယျာဉ် ခြံမြေတွင် သီးစားချထားလုပ်ကိုင်နေသော တောင်ယာသမား
 ဖြစ်ကြောင်း၊ ဦးသော်မောင်သည် ဦးတင်းဝိန်၏ အခမဲ့ခွင့်ပြုချက်ဖြင့်
 နေထိုင် ခွင့်ပြုခြင်း ခံရသူမဟုတ်ကြောင်း၊ ဦးသော်မောင်
 ကွယ်လွန်သောအခါ သားများဖြစ်သော ဦးအန်တီး၊ ဦးအောင်ခိုင်နှင့်
 ဦးကင်စူးတို့က အမည်ပေါက်သီးစားချထားခံရသူများအဖြစ်
 လက်ငုတ်လက်ရင်း ဆက်လက် လုပ်ကိုင်ခဲ့ရာ ယနေ့တိုင်ဖြစ်ကြောင်း၊
 တရားလိုသည် လယ်ယာမြေပေါ် တွင် လယ်လုပ်နေသူတရားပြိုင်အား
 ခွင့်ပြုချက်နှင့် နေထိုင်သူအဖြစ် နှင့်ထုတ်ရန် တရားစွဲဆိုခွင့်
 မရှိသည့်အပြင်တရားရုံးအနေဖြင့်လည်း ယခုအမှုကိုစီရင်ပိုင်ခွင့်
 မရှိကြောင်း၊ တရားစွဲဆိုသည့် ပုံစံမှားယွင်းနေကြောင်း စသည်ဖြင့်
 ဖော်ပြထုချေသည်။

ပြည်နယ်တရားရုံးက အဆိုအချေတို့အရ ရုံးငြင်းချက် ၅ ရပ် ထုတ်နုတ်သည်။ ယင်းငြင်းချက်များအနက် အောက်ပါငြင်းချက် ၂ ရပ် ကို ပဏာမငြင်းချက်များအဖြစ် သတ်မှတ်၍ ရှေးဦးပထမစုံစမ်းစစ်ဆေး ကြားနာခဲ့သည်။

- (၁) အချင်းဖြစ်မြေသည် လယ်ယာမြေဖြစ်၍ ဤရုံးတွင် စီရင်ပိုင်ခွင့်မရှိဆိုခြင်းမှာ မှန်ပါသလား။
- (၂) လယ်ယာမြေဖြစ်၍ တရားလိုသည် တရားစွဲဆိုပိုင်ခွင့် မရှိဘဲ အမှုပုံစံမှားယွင်းနေသည်ဆိုခြင်းမှာ မှန်ပါသလား။

၎င်းနောက်ပြည်နယ် တရားရုံးက အောက်ပါအတိုင်း သုံးသပ် အမိန့်ချမှတ်သည်-

“အချင်းဖြစ်သည့် ဦးပိုင်အမှတ် ၇၇၊ ၉၃ တို့သည် ၁၉၅၃-၅၄ခုနှစ်များ၌ အယ်လ်အိပ်ချ်ဝိန် အမည်ပေါက်ခဲ့ကြောင်း အငြင်းမပွားပေ။ သို့သော် ၁၉၅၃ခုနှစ် လယ်ယာမြေနိုင်ငံပိုင် ပြုလုပ်ရေး အက်ဥပဒေ အရ ယခင်ပိုင်ဆိုင်မှုနှင့် ပတ်သက် သည့် မှတ်တမ်းများကို အကိုးအကားပြု၍ လက်ရှိ လယ်ယာမြေ လုပ်ကိုင်သူများကိုသာ မြေယာကော်မတီက သီးစားချထားခဲ့ ကြောင်း၊ ထိုသီးစားချထားသူများကို အခွန်ကောက်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်။ လက်ရှိဦးပိုင်အမှတ် ၇၇/၃ တွင် အခွန် စည်းကြပ်ခံရသူမှာ ဦးကင်စူးဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ တရားပြိုင်သည်အချင်းဖြစ်မြေပေါ်တွင် လယ်ယာ မြေလုပ်ကိုင်သူအဖြစ် မြေယာကော်မတီမှ သီးစားချထား၍ နေထိုင်လုပ်ကိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။ အချင်းဖြစ်မြေသည် လယ်ယာမြေဖြစ်၍ လယ်ယာ မြေတွင် သီးစားလုပ်ကိုင်လျက် အခွန်စည်းကြပ်ခံရသူ တရားပြိုင်အား တရားလို၏ ခွင့်ပြုချက် အရ နေထိုင်သူဖြစ်သည်ဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။ တရားလိုက တရားပြိုင်အပေါ် ခွင့်ပြုချက်နှင့် ထားသူအား

၂၀၀၅
 ဒေါ်ကြည်ကြည်
 (၎င်း၏အခွင့်ရ
 ကိုယ်စားလှယ်
 ဦးမင်းတန်)
 နှင့်
 ဦးကင်စူး
 (၎င်းအထူး
 ကိုယ်စားလှယ်
 စာရသူ
 ဒေါ်ဖြူဖြူဝင်း)

၂၀၀၅
ဒေါ်ကြည်ကြည်
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဦးမင်းဟန်)
နှင့်
ဦးကင်စူး
(၎င်းအထူး
ကိုယ်စားလှယ်
စာရသူ
ဒေါ်ဖြူဖြူဝင်း)

နှင့်လှိုမှုစွဲဆိုခြင်း သည် အမှုပုံစံမှန်ကန်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။
ငြင်းချက် (၂) နှင့် ပတ်သက်၍ အချင်းဖြစ်မြေသည် လယ်ယာ
မြေဖြစ်၍ တရားလိုသည် တရားပြိုင်အပေါ် အခမဲ့ ခွင့်ပြုချက်
နှင့် ထားသူအား နှင်လှိုမှုပုံစံဖြင့် စွဲဆိုပိုင်ခွင့်မရှိသဖြင့် အမှုပုံစံ
မှားယွင်းနေသည် ဆိုခြင်းမှာ မှန်ကန်သည်ဟု ဖြေဆို ဆုံးဖြတ်
သည်။

တရားလို ဒေါ်ကြည်ကြည်(၎င်း၏အခွင့်ရ ကိုယ်စားလှယ်
ဦးမင်းဟန်) က တရားပြိုင်ဦးကင်စူးအပေါ်စွဲဆိုသော
အခမဲ့ခွင့်ပြုချက်ဖြင့်ထားသော အချင်းဖြစ်မြေကွက်မှ
ဖယ်ရှား ထွက်ခွာပေးစေလိုမှုအား စရိတ်နှင့်တကွ ပလပ်
လိုက်သည်။”

အယူခံတရားလိုရှေ့နေက အချင်းဖြစ်မြေကွက်များသည် ဘိုး
ဘွားပိုင်ဖြစ်ကြောင်း အငြင်းမပွားသည့်အပြင် မော်လမြိုင်မြို့ စည်ပင်
သာယာနယ်နိမိတ် လူနေရပ်ကွက်အတွင်းရှိ လူနေအိမ်ရာ ဖြစ်နေခြင်း
တို့ကြောင့် လယ်ယာမြေနိုင်ငံပိုင် ပြုလုပ်ရေးအက်ဥပဒေနှင့် အကျုံးမဝင်
ကြောင်း၊ ဘိုးဘွားပိုင်မြေဖြစ်သဖြင့်သာ အမွေရှင်ဦးတင်းဝိန်က
မှတ်ပုံတင်အရောင်းအဝယ် စာချုပ်ဖြင့် ဝယ်ယူခဲ့ပြီး ရန်ကုန်တိုင်းတရား
ရုံး၏ ကော်မရှင်နာများက အမွေပစ္စည်းအဖြစ် တင်ပြသဖြင့် ရန်ကုန်
တိုင်းတရားရုံးက စီမံခန့်ခွဲခြင်းလည်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဦးအန်တီးနှင့်
ဦးအောင်ခိုင်တို့က ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၏ ပစ္စည်းထိန်းအရာရှိထံပေး
ပို့သောစာများ၌ လယ်ယာမြေဖြစ်၍ ၎င်းတို့သီးစားရထားသည့် ကိစ္စကို
မဖော်ပြဘဲသင့်တင့်သော ဈေးနှုန်းဖြင့် ပြန်ရောင်းရန် ညှိနှိုင်းတောင်း
ဆိုသည့်စာရှိနေကြောင်း၊ ပြည်နယ်တရားရုံးက လယ်ယာမြေဟု
ကောက် ယူ၍ အမှုကိုပလပ်ခဲ့ခြင်းမှာ လယ်ယာမြေနိုင်ငံပိုင်ပြုလုပ်ရေး
အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၃ (ခ)၏ ခြွင်းချက်ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်ကိုက်ညီမှုမရှိ
ကြောင်း စသည်ဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင်ရှေ့နေက မြို့နယ်မြေစာရင်းဦးစီးဌာန၏ ထွက်ချက်နှင့်သက်သေခံ (က)(ခ)(ဂ) တို့ဖြစ်သော မြေစာရင်းပုံစံ ၁၀၅ တို့အရ အချင်းဖြစ်မြေသည် ဦးကင်စူး အမည်ပေါက်အခွန်စည်းကြပ်ခံရသော မြေဖြစ်ပြီး ဘိုးဘွားပိုင်ဥယျာဉ်ခြံမြေဖြစ်သည်ဟု ပေါ်ပေါက်လျက် ရှိကြောင်း၊ စုံစမ်းစစ်ဆေးချက်အရ အချင်းဖြစ်မြေတွင် တရားပြိုင်သည် အမှန်တကယ်စိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်း လုပ်နေခြင်းဖြစ်၍ ၁၉၅၃ခုနှစ် လယ်ယာမြေနိုင်ငံပိုင်ပြုလုပ်ရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၃ (ခ) ခြွင်းချက် တွင်အကျုံးမဝင်ကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်မြေသည် လယ်ယာမြေတွင် အကျုံးဝင်သောဥယျာဉ်မြေအဖြစ် သတ်မှတ်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်မြေသည် လူနေအိမ်ဆောက်လုပ်ရန်မြေ သို့မဟုတ် အခြားနည်းသုံးစွဲခွင့် ရှိသောမြေဟုပြောင်းလဲသတ်မှတ်ပေးသည့် အမိန့်ရရှိပြီးဖြစ်သည်ဟု အဆိုလွှာတွင်ဖော်ပြထားခြင်းမရှိကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်မြေသည် လယ်ယာမြေဖြစ်၍ တရားလိုသည် တရားပြိုင်အပေါ်အခမဲ့ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် ထားသူအား နှင်လိုမှုပုံစံဖြင့် စွဲဆိုနိုင်ခွင့်မရှိကြောင်း၊ အမှုပုံစံမှားယွင်းနေကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

၂၀၀၅
ဒေါ်ကြည်ကြည်
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဦးမင်းဟန်)
နှင့်
ဦးကင်စူး
(၎င်းအထူး
ကိုယ်စားလှယ်
စာရသူ
ဒေါ်ဖြူဖြူဝင်း)

မူလမှုကို စိစစ်ကြည့်ရာ ပြည်နယ်တရားရုံးက အချင်းဖြစ်မြေသည်လယ်ယာမြေဖြစ်သည်၊ တရားပြိုင်ဦးကင်စူးသည် သီးခြားချထားခြင်းခံရသူတစ်ဦးဖြစ်သည်ဟု သုံးသပ်ပြီးနောက်တရားလို ဒေါ်ကြည်ကြည် စွဲဆိုသောအမှုကို တရားရုံးက စီရင်ပိုင်ခွင့်မရှိဟု ကောက်ယူဆုံးဖြတ်၍ အမှုကို ပလပ်လိုက်သည်။

မူလမှု အဆိုလွှာအပိုဒ် ၁ အရ အချင်းဖြစ်မြေမှာ မွန်ပြည်နယ်၊ မော်လမြိုင်မြို့၊ စမ်းကြီးရပ်၊ ဈေးကြိုရပ်ကွက်နယ်မြေ၊ ကျိုက္ခမီလမ်း၊ အမှတ် ၁၉(အေ) ဟု ခေါ်တွင်သော လက်ရှိဧရိယာ ၉. ၁၈ ဧကရှိ မြေကွက်ကြီးဖြစ်သည်။

တရားလို ဒေါ်ကြည်ကြည်သည် အချင်းဖြစ်မြေကွက်ကြီး၏ နှိ အကျယ်အဝန်းရှိ မြေအစိတ်အပိုင်းကို အမွေရရှိပိုင်ဆိုင်သည်။

၂၀၀၅
 ဒေါ်ကြည်ကြည်
 (၎င်း၏အခွင့်ရ
 ကိုယ်စားလှယ်
 ဦးမင်းဟန်)
 နှင့်
 ဦးကင်စူး
 (၎င်းအထူး
 ကိုယ်စားလှယ်
 စာရသူ
 ဒေါ်ဖြူဖြူဝင်း)

အချင်းဖြစ်မြေကွက်ကြီးသည် မြို့မြေအမည်စာရင်းတွင် ဥယျာဉ်ခြံမြေ အမျိုးအစားအဖြစ် ယနေ့တိုင်တည်ရှိနေကြောင်း တရားပြိုင် ဦးကင်စူးက ချေပလွှာအပိုဒ် ၁ တွင် ဖော်ပြထုချေသည်။

မူလပြည်နယ်တရားရုံးက အချင်းဖြစ်မြေနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဦးစွာ စုံစမ်းစစ်ဆေးသည်။ ထိုသို့စုံစမ်းစစ်ဆေးရာ၌ မော်လမြိုင်မြို့၊ မြို့နယ် မြေစာရင်းဦးစီးဌာနမှ လက်ထောက်ဦးစီးမှူး ဦးဝင်းမြင့်ကိုလည်း ရုံးခေါ် သက်သေအဖြစ် ဆင့်ဆိုစစ်ဆေးခဲ့သည်။ ဦးဝင်းမြင့်က အချင်းဖြစ်မြေ နှင့် စပ်လျဉ်း၍ အောက်ပါအတိုင်းထွက်ဆိုသည်-

“မွန်ပြည်နယ်၊ မော်လမြိုင်မြို့၊ ကျိုက္ခမိလမ်း၊ ဈေးကြိုရပ်ကွက် အပိုင်၊ စမ်းကြီးရပ်၊ ကွင်းအမှတ် ၉၇၊ ဦးပိုင်အမှတ် ၇၇နှင့် ၉၃၊ စုစုပေါင်း ဧရိယာ ၉. ၁၈ ဧကရှိမြေကွက်သည် ကျွန်တော် တို့မြေစာရင်း ဦးစီးဌာနမှတ်တမ်း၌ ဥယျာဉ်ခြံမြေဖြစ်ပါသည်။ ဥယျာဉ်ခြံမြေဖြစ်၍ လယ်မြေဟူသော စကားရပ်တွင် အကျုံး ဝင်ပါသည်။”

“လယ်ယာမြေ” ဟူသော စကားရပ်၏အဓိပ္ပာယ်ကို ၁၉၅၃ ခုနှစ် လယ်ယာမြေနိုင်ငံပိုင်ပြုလုပ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၃ ပုဒ်မခွဲ (ခ) တွင် အောက်ပါအတိုင်းပြဋ္ဌာန်းထားသည်-

“လယ်ယာမြေ” ဆိုသည်မှာ နိုင်ငံတော်က အလိုရှိသည့် အတိုင်း သုံးစွဲနိုင်သည့် လယ်ယာလုပ်ကိုင်နိဗီသော မြေရိုင်းများနှင့် လယ်ယာ၊ ကိုင်း၊ ကျွန်း၊ ဥယျာဉ်စိုက်ပျိုးမှု၊ သို့တည်းမဟုတ်၊ လယ်၊ ယာ၊ ကိုင်း၊ ကျွန်းဖြင့်အသက်မွေးမှု ကိစ္စများအတွက် ဖြစ်စေ၊ ယင်းသို့စိုက်ပျိုးမှုနှင့် အသက်မွေးမှု၏ အထောက်အပံ့ ဖြစ်သော အမှုကိစ္စများအတွက်ဖြစ်စေ လက်ရှိထားသည့် သို့တည်းမဟုတ် သာမန်လုပ်ကိုင်သည့် သို့တည်းမဟုတ် အငှားချထားပြီးဖြစ်သည့် မြေကို ဆိုလိုသည့်ပြင် ထိုစကားရပ်တွင် ထိုမြေပေါ်ရှိ လူနေအိမ်များ

၂၀၀၅
ဒေါ်ကြည်ကြည်
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဦးမင်းဟန်)
နှင့်
ဦးကင်စူး
(၎င်းအထူး
ကိုယ်စားလှယ်
စာရသူ
ဒေါ်ဖြူဖြူဝင်း)

နှင့် အခြားအဆောက်အအုံများ တည်ရာမြေများလည်း ပါဝင်သည်။ သို့ရာတွင် မြို့ရွာအတွင်း တည်ရှိသော လူနေအိမ်ရာ အဖြစ်လက်ရှိထားသည့် မြေမပါ ဝင်ချေ။”

ထို့ကြောင့် အချင်းဖြစ်မြေကွက်ကြီးသည် မြေစာရင်းဦးစီးဌာနမှတ်တမ်း၌ ဥယျာဉ်ခြံမြေအမျိုးအစားအဖြစ် ပေါ်ပေါက်နေပေရာ “လယ်ယာမြေ” ဟူသော စကားရပ်တွင် အကျုံးဝင်သည့် မြေအမျိုးအစား ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားသည်။

အချင်းဖြစ်မြေသည် “လယ်ယာမြေ” ဟူသောစကားရပ်တွင် အကျုံးဝင်နေသဖြင့် တရားရုံးတွင် စီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိမရှိ စိစစ်ရန်လိုသည်။

၁၉၅၃ ခုနှစ် လယ်ယာမြေနိုင်ငံပိုင်ပြုလုပ်ရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၃၆ တွင် လယ်ယာမြေနှင့် စပ်လျဉ်း၍ တရားရုံး၏စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာကို အောက်ပါအတိုင်း ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းဖြစ်သည်-

“ပုဒ်မ ၃၆။ တည်ဆဲအခြားတရားဥပဒေတွင် မည်သို့ပင် ပါရှိစေကာမူ လျော်ကြေးကို မည်သူရထိုက်သည် ဟူသောပြဿနာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အငြင်းပွားသော မှုခင်းကိစ္စနှင့် အုပ်ထိန်းသူခန့်အပ်ခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်းသည့် မှုခင်းကိစ္စများမှတစ်ပါး ဤအက်ဥပဒေပါ မည်သည့် အခြားကိစ္စကိုမျှ တရားမရုံးက စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာမရှိစေရ။”

အထက်ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရဆိုလျှင် လျော်ကြေးနှင့် စပ်လျဉ်းသည့်အမှုများ၊ အုပ်ထိန်းသူခန့်အပ်ခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်းသည့်အမှုများတွင်သာ တရားမတရားရုံးက စီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိသည်။ အဆိုပါအက်ဥပဒေတွင် ပါရှိသည့် အခြားကိစ္စများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ တရားမရုံးကစီရင်ပိုင်ခွင့် မရှိချေ။

လယ်ယာမြေနှင့် စပ်လျဉ်းသောမှုခင်းကိစ္စများကို တရားမတရားရုံးတွင် စွဲဆိုလာပါက စီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိမရှိ စိစစ်ရာတွင် ယင်းလယ်ယာမြေသည် နိုင်ငံပိုင်ပြုလုပ်ပြီး သို့မဟုတ် နိုင်ငံပိုင်ပြုလုပ်ခြင်းမှ ကင်းလွတ်ခွင့်ပြုပြီး ဟုတ်မဟုတ်ကိုသာမက သီးစားချထားပြီး ဟုတ်မဟုတ်ကို

၂၀၀၅
ဒေါ်ကြည်ကြည်
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဦးမင်းဟန်)
နှင့်
ဦးကင်စူး
(၎င်းအထူး
ကိုယ်စားလှယ်
စာရသူ
ဒေါ်ဖြူဖြူဝင်း)

လည်း စုံစမ်းရန် လိုအပ်ကြောင်း အထက်ပါပြဋ္ဌာန်းချက်အရ ကောက်
ယူဆင်ခြင်ရမည်ဖြစ်သည်။

ယင်းမူသဘောတရားကို မသက်ရွေ(ကွယ်လွန်) ၎င်း၏
တရားဝင် ကိုယ်စားလှယ် ကိုသူတော်ပါ-၁၁ နှင့် ကိုဘိုလွန်းအမှု^(၁)
တွင် စီရင်ထုံးပြုညွှန်ပြထားပြီးလည်းဖြစ်သည်။

မူလမူရုံးခေါ်သက်သေဦးဝင်းမြင့်အား ပြန်လည်စစ်ဆေးရာ
တွင် အချင်းဖြစ်မြေအမျိုးအစားနှင့် စပ်လျဉ်း၍လည်းကောင်း၊
တရားပြိုင် ဦးကင်စူးအား သီးစားချထားခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍
လည်းကောင်း အောက်ပါအတိုင်း ထွက်ဆိုခဲ့သည်-

“ဦးပိုင်အမှတ် ၇၇/၃ ဥယျာဉ်ခြံမြေဖြစ်ကြသော မြေအမျိုး
အစားနှင့် ပတ်သက်၍ မည်သည့်ခုနှစ်ကကောက်ထားသောစာရင်းဖြစ်
ပါသလဲဟု ဆိုလျှင် ၁၉၆၅ ခုနှစ်တွင် ကောက်ယူထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဦးကင်စူး၊ ဦးမောင်ခိုင်၊ ဦးအန်တီးတို့အား သီးစားချထားသည့်
အမိန့်များကို တင်ပြနိုင်သလားဆိုလျှင် ယခုကြာပြီဖြစ်၍ မတင်ပြနိုင်ပါ။
ကျွန်တော်၏မှတ်တမ်းအရ မည်သည့်ခုနှစ်အမိန့်အမှတ်မည်မျှဖြင့်
သီးစားချထားခဲ့ကြောင်း ပြောနိုင်ပါသလားဆိုလျှင် မပြောနိုင်ပါ။ ယခု
သက်သေခံ (က)(ခ)(ဂ)ပါ မြေကွက်များသည် မော်လမြိုင်မြို့၊ ဈေးကြို
ရပ်ကွက်၊ မြို့စည်ပင်သာယာနယ်နိမိတ်အတွင်းရှိသည်ဆိုလျှင်
မှန်ပါသည်။”

မူလမူတွင် ဦးဝင်းမြင့်၏ တွက်ဆိုချက်အရဆိုပါက အချင်းဖြစ်
မြေကွက်ကြီးသည် ဥယျာဉ်ခြံမြေဖြစ်၍ လယ်ယာမြေဟူသော
စကားရပ် တွင် အကျုံးဝင်သည်မှာ ထင်ရှားသည်။

သို့ရာတွင် ဥယျာဉ်ခြံမြေဖြစ်သောအချင်းဖြစ် မြေကွက်ကိုနိုင်ငံ
ပိုင် ပြုလုပ်ပြီးဖြစ်သည် သို့မဟုတ် နိုင်ငံပိုင်ပြုလုပ်ခြင်းမှ ကင်းလွတ်ခွင့်ပြု
ပြီး ဖြစ်သည်ဟူသောအချက်မှာ အထင်အရှား ပေါ်ပေါက်ခြင်းမရှိချေ။

(၁) ၁၉၆၂ ခုနှစ် မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၂၅၀ (ရုံးချုပ်)

၂၀၀၅
 ခေါ်ကြည်ကြည်
 (၎င်း၏အခွင့်ရ
 ကိုယ်စားလှယ်
 ဦးမင်းဟန်)
 နှင့်
 ဦးကင်စူး
 (၎င်းအထူး
 ကိုယ်စားလှယ်
 စာရသူ
 ခေါ်ဖြူဖြူဝင်း)

ဦးဝင်းမြင့်၏ထွက်ဆိုချက်အရဆိုလျှင် အချင်းဖြစ်မြေကွက်မှာ ၁၉၅၃-၅၄ခုနှစ်ကပင် L.Hဝိန် အမည်ပေါက်နေသည်။ ဦးကင်စူး၊ ဦးအောင် ခိုင်နှင့် ဦးအန်တီးတို့ကို သီးစားချထားခဲ့ကြောင်း ထွက်ဆိုသော်လည်း ထိုသီးစားချထားသည့် အမိန့်ကိုတင်ပြနိုင်ခြင်း မရှိကြောင်း တွေ့ရသည်။

၁၉၆၃ခုနှစ် သီးစားချထားရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ တွင်အောက်ပါ အတိုင်းပြဋ္ဌာန်းထားသည်

“ပုဒ်မ၃။ အစိုးရသည်အမိန့်ကြော်ငြာစာဖြင့် မည်သည့် လယ်ယာမြေကိုမဆို ထိုအမိန့်ကြော်ငြာစာတွင် သီးခြား ဖော်ပြထားသည့် နေ့ရက်မှစ၍ သီးစားချထားမည်ဟု ကြေညာနိုင်သည်။ ထိုကြေညာသည့်အခါ ထိုလယ်မြေနှင့် သက်ဆိုင်သည့် မြေရှင်၏ သီးစားချထားနိုင်သည့် အခွင့်အရေးသည် ရပ်စဲရမည်။”

အထက်ပါဥပဒေပုဒ်မ ၃ ပြဋ္ဌာန်းချက်ကိုကြည့်လျှင် မည်သည့် လယ်ယာမြေကိုမဆိုသီးစားချထားပေးရာတွင် အစိုးရကအမိန့်ကြော်ငြာ စာထုတ်ပြန်ပြီး ချထားရမည်ဖြစ်ကြောင်း မြင်တွေ့နိုင်သည်။

မူလမူတွင် ဦးကင်စူးအား အချင်းဖြစ်မြေပေါ်တွင် သီးစားချထားခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုသော်လည်း သီးစားချထားမှုနှင့် စပ်လျဉ်းသည့် အမိန့်တစ်စုံတစ်ရာမရှိချေ။ ဦးကင်စူးတင်သွင်းသော မူလမူချေလွှာနှင့် ပူးတွဲထားသည့် စာရွက်စာတမ်းစာရင်းတွင်လည်း ဦးကင်စူးအား သီးစားချထားကြောင်း အမိန့်တစ်စုံတစ်ရာမပါရှိချေ။

ချေလွှာနှင့်အတူ ပူးတွဲတင်သွင်းသည့် စာရွက်စာတမ်းစာရင်း အမှတ်စဉ် ၃ ၌ အချင်းဖြစ်မြေတွင် ဦးကင်စူးအမည်ပေါက်သီးစားလုပ်ကိုင်လျက်ရှိကြောင်း သက်ဆိုင်ရာ ရယက၏ထောက်ခံချက်ကို ဖော်ပြထား သည်။ ထောက်ခံချက်မူရင်းကိုလည်း ပူးတွဲထားသည်။

၂၀၀၅
ဒေါ်ကြည်ကြည်
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဦးမင်းဟန်)
နှင့်
ဦးကင်စူး
(၎င်းအထူး
ကိုယ်စားလှယ်
စာရသူ
ဒေါ်ဖြူဖြူဝင်း)

ချေလွှာတွင် ပူးတွဲထားသည့် ထောက်ခံချက်ကိုကြည့်လျှင် “ဦးကင်စူး အမည်ဖြင့် သီးစားလုပ်ကိုင်ခွင့်ရရှိထားပြီးဖြစ်ရာ ဦးကင်စူး မိသားစုမှာလည်း ၎င်းခြံမြေအတွင်း နေထိုင်လုပ်ကိုင်လျက်ရှိပါကြောင်း စုံစမ်းသိရှိ ရပါ၍ မှန်ကန်ကြောင်း ထောက်ခံအပ်ပါသည်” ဟု ဖော်ပြ ထားသည်။

အဆိုပါထောက်ခံချက်တွင် မည်သည့်နေ့ရက်မှစ၍ အမိန့် အမှတ် မည်မျှဖြင့် ဦးကင်စူးအားသီးစားချထားခြင်းဖြစ်ကြောင်းတိတိ ကျကျဖော်ပြထားနိုင်ခြင်းမရှိပေ။

ဤကဲ့သို့ အထောက်အထားများက ခိုင်ခိုင်မာမာရည်ညွှန်း ဖော်ပြနိုင်ခြင်းမရှိပါဘဲလျက် မူလရုံးက တရားပြိုင်သည်အချင်းဖြစ် မြေပေါ်တွင်လယ်ယာမြေလုပ်ကိုင်သူအဖြစ် မြေယာကော်မတီမှ သီးစား ချထား၍ နေထိုင်လုပ်ကိုင်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု သုံးသပ်ထားခြင်းမှာ မှန်ကန် ခြင်းမရှိချေ။

မူလမူတွင်ပေါ်ပေါက်သောအချက်အလက်များအပေါ် စိစစ် တွေ့ရှိချက်အရ အချင်းဖြစ်မြေသည် ဥယျာဉ်ခြံမြေဖြစ်ကြောင်းနှင့် ယင်းမြေကို နိုင်ငံပိုင်ပြုလုပ်ပြီးကြောင်း သို့မဟုတ် နိုင်ငံပိုင်ပြုလုပ်ခြင်း မှ ကင်းလွတ်ခွင့်ပြုပြီးကြောင်းအလျဉ်းပေါ်ပေါက်ခြင်း မရှိချေ။ ထိုမျှသာ မက အချင်းဖြစ်မြေကို ဦးကင်စူးအား သီးစားချထားသည်ဟူသော အချက်မှာလည်း ခိုင်မာထင်ရှားခြင်းမရှိဟု ကောက်ယူရပေမည်။

မူလမူတွင် မြို့နယ်မြေစာရင်းဦးစီးဌာနမှ ဦးဝင်းမြင့်ကို သာမက မော်လမြိုင်မြို့နယ် စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီမှ အကြီးတန်းစာရေး ဒေါ်အေးအေးသိမ့်ကိုလည်း ခေါ်ယူစစ်ဆေးသည်။

ဒေါ်အေးအေးသိမ့်က ဦးကင်စူးအမည်နှင့် ၁၀၄ တပ်ထိန်းတပ် ရှေ့ ဆေးဆိုးပန်းရိုက်အိမ်ကို အိမ်ခွန်စည်းကြပ်ထားပါသည်။ ဦးကင်စူး အမည်ဖြင့် စည်းကြပ်ရာတွင် ဆေးဆိုးပန်းရိုက်အိမ်ဟု မှတ်သားထားပါ သည်။ ထိုနေရာသည် စည်ပင်သာယာရေးဧရိယာအတွင်း တည်ရှိသော

လူနေရပ်ကွက်ဖြစ်ပါသည်ဟု ထွက်ဆိုခဲ့သည်။

ဦးဝင်းမြင့်ကိုယ်တိုင်ကလည်း အချင်းဖြစ်မြေကွက်သည် မြို့နယ် စည်ပင်သာယာရေးနယ်နိမိတ်အတွင်းရှိသည်ဟု ထွက်ဆိုထားချက်ရှိ သည်။

မြို့နယ်မြေစာရင်းဦးစီးဌာနနှင့် မြို့နယ်စည်ပင်သာယာရေး အဖွဲ့တို့မှ တာဝန်ရှိသူတို့ကိုယ်တိုင်အချင်းဖြစ်မြေကွက်တည်ရှိရာ နေရာ မှာ မြို့နယ်စည်ပင်သာယာရေးဓါယာအတွင်းတည်ရှိပြီး လူနေရပ်ကွက် ဖြစ်ကြောင်း အတိအလင်းညွှန်ပြထွက်ဆိုထားပေသည်။ ၎င်းတို့၏ ထွက်ဆိုချက်အရပင်လျှင်အချင်းဖြစ်မြေကွက်သည် လူနေရပ်ကွက် အတွင်း တည်ရှိကြောင်း ထင်ရှားသည်ဟုဆိုရပေမည်။

လယ်ယာမြေနိုင်ငံပိုင်ပြုလုပ်ရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၃(ခ)၏ ခြွင်းချက်တွင် လယ်ယာမြေဟူသော စကားရပ်၌မြို့ရွာအတွင်းတည်ရှိ သော လူနေအိမ်ရာအဖြစ် လက်ရှိထားသည့် မြေမပါဝင်ကြောင်း ဖော်ပြ ထားသည်။

ဤအမှုတွင် အချင်းဖြစ်မြေသည် မြေစာရင်းဌာန၌ ဥယျာဉ် ခြံမြေဟုအမည်ပေါက်ဆဲဖြစ်သော်လည်း အစိုးရကကြေညာ၍ ပြန်လည် သိမ်းယူကြောင်း သို့မဟုတ် သီးစားချထားရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ သီးစားချထားပြီးဖြစ်ကြောင်း သို့တည်းမဟုတ် ယင်းသို့ တစ်နည်းနည်း ပြုလုပ်ရန် လက်ငင်းအစီအစဉ်ရှိကြောင်း သက်သေ ခံချက်များ အခိုင် အမာအခြေအမြစ်ရှိရှိ ပေါ်ပေါက်ခြင်း မရှိချေ။

အချင်းဖြစ်မြေကွက်တည်ရှိရာ မော်လမြိုင်မြို့၊ ဈေးကြိုရပ်ကွက် သည် မြို့နယ်စည်ပင်သာယာရေး နယ်နိမိတ်အတွင်းတည်ရှိပြီး လူနေရပ်ကွက်ဖြစ်ကြောင်း သက်သေခံချက်အရ ပေါ်ပေါက်နေပေရာ လယ်ယာမြေနိုင်ငံပိုင်ပြုလုပ်ရေးအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၃(ခ) ခြွင်းချက်ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ အချင်းဖြစ်မြေသည် လယ်ယာမြေတွင် အကျုံးမဝင်ဟု ဆိုရပေမည်။

၂၀၀၅
ဒေါ်ကြည်ကြည်
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဦးမင်းဟန်)
နှင့်
ဦးကင်စူး
(၎င်းအထူး
ကိုယ်စားလှယ်
စာရသူ
ဒေါ်ဖြူဖြူဝင်း)

၂၀၀၅
ဒေါ်ကြည်ကြည်
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဦးမင်းဟန်)
နှင့်
ဦးကင်စူး
(၎င်းအထူး
ကိုယ်စားလှယ်
စာရသူ
ဒေါ်ဖြူဖြူဝင်း)

အထက်ဖော်ပြပါမြေမျိုးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အငြင်းပွားပြဿနာ ပေါ်ပေါက်သော ရမ်နတ်ဆင်း နှင့် ချန်ဒရိဘာပရာဆဒ်နှင့်အများ(၂) စီရင်ထုံးတွင် အောက်ပါအတိုင်းထုံးပြုဆုံးဖြတ်ထားသည်-

"HELD: Under S.3 (b) of the Land Nationalisation Act, the term agricultural land includes garden land, but does not include a house site which is within a town or village.

Though the suit land is termed "Garden Land" there is clear evidence to show that it was never occupied or was ordinarily utilised or leased for agricultural purpose or purposes subservient to agriculture. The suit land is more or less in a town, if not a big village. Moreover, there is documentary evidence to show that the District Land Committee has declined to classify the suit land as agricultural land under S.39 of the Land Nationalisation Act, as it is a human dwelling place.

The suit land is therefore not an agricultural land as defined in S.3 (b) of the Land Nationalisation Act."

ထို့ကြောင့် မူလပြည်နယ်တရားရုံးက အချင်းဖြစ်မြေသည် လယ်မြေဖြစ်သည်ဟု သုံးသပ်ခြင်းမှာ မှန်ကန်ခြင်းမရှိဟု ဆိုရပေမည်။

မူလမူတရားလို ဒေါ်ကြည်ကြည်က စွဲဆိုသည့်မူလမူမှာ တရားပြိုင် ဦးကင်စူးအား အခမဲ့ခွင့်ပြုချက်နှင့် ထားသောအချင်းဖြစ် မြေကွက်မှ ဖယ်ရှားထွက်ခွာပေးစေလိုမှုဖြစ်သည်။

(၂) ၁၉၆၃ ခုနှစ် မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ - ၃၇၀ (ရုံးချုပ်)။

၂၀၀၅
ဒေါ်ကြည်ကြည်
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဦးမင်းဟန်)
နှင့်
ဦးကင်စူး
(၎င်းအထူး
ကိုယ်စားလှယ်
စာရသူ
ဒေါ်ဖြူဖြူဝင်း)

ဤအမှုမျိုးတွင် အဓိကစဉ်းစားရန်အချက်မှာ အချင်းဖြစ်
မြေကွက်ပေါ်တွင် ဦးကင်စူးအား အခမဲ့ခွင့်ပြုချက်ဖြင့်ထားသည်
ဟူသော အဆိုပြုချက်မှန်မမှန်ကိုသာ စဉ်းစားရန်ဖြစ်သည်။
အခွင့်အမိန့်နှင့် နေထိုင်သူတစ်ဦးကိုနှင့်ထုတ်လျှင် မြေပိုင်ဆိုင်ခွင့်ကို
အဆုံးအဖြတ်ပေးရန် လိုမည်မဟုတ်ပေ။

ယင်းအချက်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ အယူခံတရားပြိုင်ရှေ့နေက
ဦးတာကောပါ-၂၊ ဦးဘိုးသောင်းပါ-၂၊ ဦးသောင်းဖေပါ-၂၊
ဦးမောင် သိန်းပါ၂ နှင့် ဒေါ်စန်းရီ(၎င်း၏အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်
ဦးမောင်မောင်ရီ) အမှု(၇) ကိုတင်ပြသည်။ ယင်းအမှုကို ရည်ညွှန်း၍
လယ်ယာမြေ ပေါ်တွင် နေထိုင်သူအား အခမဲ့ခွင့်ပြုချက်ဖြင့်
နေထိုင်သူအဖြစ် နှင်ထုတ်တရားစွဲဆိုခွင့်မရှိဟု လျှောက်လဲ
တင်ပြသည်။

အဆိုပါ အထူးအယူခံမှုမှာ အချင်းဖြစ်လယ်ယာမြေများကို
မူလ ပိုင်ရှင်ဦးသံ့ လက်ထက်မှစ၍ လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးကိစ္စ
အသုံးမပြုဘဲ သစ်စက်တည်ခြင်း၊ လူနေအဆောက်အအုံများ
ဆောက်လုပ်ခြင်းဖြင့် စည်းကမ်းမဲ့စွာ အသုံးပြုခဲ့ကြောင်း၊
လယ်ယာမြေကို စည်းကမ်းပျက်စွာ အသုံးချလာသူ အယူခံ
တရားပြိုင်အား ၎င်းတောင်းဆိုခဲ့သည့် သက်သာ ခွင့်ကိုပေးရန် မသင့်ဟု
စိစစ်ဆုံးဖြတ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ယင်းအထူးအယူခံမှုမှာ ဤအမှုဖြစ်ရပ်နှင့်
တူညီခြင်းမရှိပေ။

ဤအမှုမှာ ဒေါ်ကြည်ကြည်သည် အချင်းဖြစ်မြေကွက်ကို
မှတ်ပုံတင်စာချုပ်ဖြင့် ဝယ်ယူပိုင်ဆိုင်ခဲ့သော ဦးတင်းဝိန်၏ဒုတိယဇနီး
ဖြစ်ပြီး ဦးတင်းဝိန်၏ ပထမဇနီး မစွမ်းမေရီဝိန်နှင့် အမွေဖြစ်ရာမှ
တရားရုံးချုပ်၏ အနိုင်ဒီကရီအရအချင်းဖြစ်မြေကွက်ကြီး၏ ခွဲ ကိုအမွေ
ရရှိလာခဲ့ရာ ဦးတင်းဝိန်သက်ရှိထင်ရှားရှိစဉ်ကအချင်းဖြစ်မြေကွက်ပေါ်

(၇) ၁၉၉၄ ခုနှစ် တရားမထူးအယူခံမှုအမှတ် ၆၊ ၇၊ ၈ နှင့် ၉ (စုံညီ)။

၂၀၀၅
 ဒေါ်ကြည်ကြည်
 (၎င်း၏အခွင့်ရ
 ကိုယ်စားလှယ်
 ဦးမင်းဟန်)
 နှင့်
 ဦးကင်စူး
 (၎င်းအထူး
 ကိုယ်စားလှယ်
 စာရသူ
 ဒေါ်ဖြူဖြူဝင်း)

တွင် အခမဲ့နေထိုင်ခွင့်ပြုခဲ့သောသူများအပေါ် နှင်လိုမှုစွဲဆိုသည့် အမှု
 ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အယူခံတရားပြိုင်ရှေ့နေတင်ပြချက်ကို လက်မခံ
 နိုင်ပေ။

ဤနေရာတွင် လယ်ယာမြေနိုင်ငံပိုင်ပြုလုပ်ရေး အက်ဥပဒေ
 ပုဒ်မ ၃၆ ပြဋ္ဌာန်းချက်ကို ဆက်စပ်စိစစ်ရန်ဖြစ်သည်။ (လယ်ယာမြေနိုင်ငံ
 ပြုလုပ် ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၃၆ တွင်လျော်ကြေးကိစ္စနှင့် အုပ်ထိန်းသူ
 ခန့်အပ်ခြင်းကိစ္စတို့မှ တစ်ပါးထိုအက်ဥပဒေပါ မည်သည့်အခြားကိစ္စ
 ကိုမျှ တရားမရုံးက စီရင်ပိုင်ခွင့်မရှိစေရဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

“အက်ဥပဒေပါ အခြားကိစ္စများ” ဆိုသည်မှာ လယ်ယာမြေ
 နိုင်ငံပိုင်ပြုလုပ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄ အရ လယ်ယာမြေကို လွှဲပြောင်း
 ခြင်း၊ ပုဒ်မ ၅အရ သိမ်းယူခြင်း၊ ပုဒ်မ ၆အရ ကင်းလွတ်ခွင့်ပြုခြင်း၊
 ပုဒ်မ ၇ အရဝေငှခြင်း၊ ပုဒ်မ ၂၉ မှ ၃၂ အရ ဝေငှထားသည့် လယ်ယာ
 မြေနှင့် ကင်းလွတ်ခွင့်ပြုထားသည့် လယ်ယာမြေများကို ပြန်လည်သိမ်း
 ယူခြင်းတို့သာ ဖြစ်သည်။ ၎င်းကိစ္စတို့နှင့် ပတ်သက်ခြင်းမရှိလျှင် တရားမ
 ရုံး၏ စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာကို ပုဒ်မ ၃၆ က ပိတ်ပင်သည်ဟု ဆိုနိုင်မည်
 မဟုတ်ချေ။)

ယခုအမှုတွင် အခမဲ့ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် နေထိုင်ခြင်းမှန် မမှန်ကိုသာ
 လျှင် စဉ်းစားဆုံးဖြတ်ရမည်ဖြစ်သည်။ အချင်းဖြစ်မြေ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ကို
 အဆုံးအဖြတ်ပေးရန်လိုမည်မဟုတ်သကဲ့သို့ လယ်ယာမြေနိုင်ငံပိုင်
 ပြုလုပ် ရေး အက်ဥပဒေပါ လယ်ယာမြေကို လွှဲပြောင်းခြင်း၊ သိမ်းယူခြင်း
 စသည့် ကိစ္စရပ်များကိုလည်း ဤကဲ့သို့သောအမှုမျိုးတွင် ဆုံးဖြတ်ရန်
 အကြောင်း မရှိပေ။ ထို့ကြောင့် အယူခံတရားလိုက အယူခံတရားပြိုင်
 အား မူလမှုတွင် အခမဲ့ခွင့်ပြုချက်ဖြင့်ထားသူအား နှင်ထုတ်
 လိုကြောင်းကို ၁၉၅၃ ခုနှစ် လယ်ယာမြေနိုင်ငံပိုင်ပြုလုပ်ရေး
 အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၃၆ က တားမြစ် ပိတ်ပင်ခြင်းမရှိဟု ဆိုရပေမည်။

အလားတူ မူသဘောတရားကို ဒေါ်သိန်းဟန် နှင့် ဗိုလ်ကြီး
မြင့် ဆွေပါဏ် - အမှု (၄) တွင် အောက်ပါအတိုင်း လမ်းညွှန်
ဆုံးဖြတ်ထားသည်-

“၁၉၅၃ခုနှစ် လယ်ယာမြေနိုင်ငံပိုင်ပြုလုပ်ရေး အက်ဥပဒေပါ
ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရဆိုလျှင် အဆိုပါ အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၃(ခ)
တွင် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုထားသော “လယ်ယာမြေ” နှင့် ပတ်သက်
သည့် တရားမမှုခင်းတိုင်းကို တရားမရုံးကစီရင်ပိုင်ခွင့်မရှိ
ဟုပိတ်ပင်တားမြစ်ထားခြင်း မရှိကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်။
၁၉၅၃ခုနှစ် လယ်ယာမြေနိုင်ငံပိုင်ပြုလုပ်ရေးအက်ဥပဒေတွင်
လယ်ယာမြေအတွင်းသို့ ကျူးကျော်ဝင်ရောက်သူ အား
ဖယ်ရှားသည့်ကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းမရှိပေ။
သို့ဖြစ်ရာ မိမိ၏ယာမြေအတွင်းသို့ ကျူးကျော်ဝင်ရောက်သည်
ဆိုသော အယူခံတရားပြိုင်တို့အပေါ် အယူခံတရားလို
ဒေါ်သိန်းဟန်က ဖယ်ရှားပေးရန် စွဲဆိုသည့်အမှုမှာ ၁၉၅၃ခုနှစ်
လယ်ယာမြေနိုင်ငံပိုင်ပြုလုပ်ရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၃၆ တွင်ပါရှိ
သည့် “အက်ဥပဒေပါ မည်သည့်အခြားကိစ္စကိုမျှ တရားမရုံးက
စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာမရှိစေရ” ဟူသော တားမြစ်ချက်တွင်
အကျုံးဝင်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။”

အထက်ဖော်ပြပါ စီရင်ထုံးလမ်းညွှန်ချက်ကို တရားရုံးချုပ်
၂၀၀၄ခုနှစ် တရားမအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၅၁(သားဦးကရင်၊ မေတ္တာ
ဗြဟ္မစိုရ် တိုင်းရင်းဘာသာသနာဂိုဏ်း (၎င်း၏ကိုယ်စားလှယ်
ဦးစောဂေးလ် ပေါ့ဒီဘိုးမင်းနှင့်စောထူးစောပါ-၂) တွင်လက်ခံဆုံး
ဖြတ်ထားသည်။

ထို့ကြောင့် အချင်းဖြစ်မြေသည် လယ်ယာမြေဖြစ်သဖြင့်
တရားလိုသည် တရားပြိုင်အပေါ် အခမဲ့ ခွင့်ပြုချက်နှင့်ထားသူအား

၂၀၀၅
ဒေါ်ကြည်ကြည်
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဦးမင်းဟန်)
နှင့်
ဦးကင်စူး
(၎င်းအထူး
ကိုယ်စားလှယ်
စာရသူ
ဒေါ်ဖြူဖြူဝင်း)

(၄) ၁၉၈၃ ခုနှစ် မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ - ၇၃။

၂၀၀၅
 ဒေါ်ကြည်ကြည်
 (၎င်း၏အခွင့်ရ
 ကိုယ်စားလှယ်
 ဦးမင်းဟန်)
 နှင့်
 ဦးကင်စူး
 (၎င်းအထူး
 ကိုယ်စားလှယ်
 စာရသူ
 ဒေါ်ဖြူဖြူဝင်း)

နှင်လိုမှုပုံစံဖြင့် စွဲဆိုပိုင်ခွင့်မရှိသဖြင့် အမှုပုံစံမှားယွင်းနေသည်ဆိုခြင်း
 မှာ မှန်သည်ဟု သုံးသပ်၍ မူလမှုကို ပလပ်ခဲ့သည့် ပြည်နယ်တရားရုံး၏
 စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီသည် ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်သည်ဟု ဆိုနိုင်မည်
 မဟုတ်ပေ။

အထက်ပါအကြောင်းများကြောင့် ဤအယူခံမှုကို ခွင့်ပြု၍
 မူလ ပြည်နယ်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကိုပယ်ဖျက်လိုက်သည်။

၎င်းနောက်အချင်းဖြစ်မြေသည် လယ်ယာမြေဖြစ်၍ ဤရုံးတွင်
 စီရင်ပိုင်ခွင့်မရှိခြင်းမှာ မမှန်ကြောင်း၊ လယ်ယာမြေဖြစ်၍ တရားလိုသည်
 တရားစွဲဆိုပိုင်ခွင့်မရှိဘဲ အမှုပုံစံမှားယွင်းနေသည်ဆိုခြင်းမှာ မမှန်ကြောင်း
 ပဏာမငြင်းချက်အမှတ် (၁) နှင့် (၂) တို့အပေါ် ဖြေဆို
 ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

မွန်ပြည်နယ်တရားရုံးသည် မူလမှုတရားလိုစွဲဆိုသောအမှုကို
 မူလမှုနံပါတ်ဖြင့် ပြန်လည်ဖွင့်လှစ်ပြီး ကျန်ရုံးငြင်းချက်များကို ဥပဒေနှင့်
 အညီဖြေဆိုဆုံးဖြတ်ရန် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၄၁ နည်းဥပဒေ
 ၂၃ အရ ညွှန်ကြားလိုက်သည်။

ဤအယူခံမှုတွင် အယူခံတရားလို ထမ်းဆောင်ထားသော
 ရုံးခွန် ကို ပြန်အမ်းရန်အတွက် လိုအပ်သည့် သက်သေခံလက်မှတ်ကို
 အယူခံ တရားလိုအား ထုတ်ပေးစေ။